

let, jeg her har paapeget, ere af saa stor Betydning, at selv om det her dreiede sig om store Midler, er det fuldstændig berettiget af Flertallet mellem de Hovedpunkter i Forsvarsplanen, som det har fremsat, netop at fremstille et Støttepunkt i Sylland som noget Principielt, for derigennem at anerkjende den jydske Halvø som en ufravristelig Del af Danmark. Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale til det høje Thing Vedtagelsen af Flertallets Forslag om Overgang til Dagsordenen.

Scavenius: Jeg skal tillade mig paa Udvalgets Mindretals Vegne at fremspørg nogle Bemærkninger for at tydeliggjøre for det høje Thing, hvilken Stilling vi have anset os forpligtede til at indtage i Udvalget. Da vi mødte efter de sidste Valg, maatte det ganske naturligt komme under Overveielse hos Mindretallet og specielt hos de Medlemmer af Mindretallet, der bleve satte ind i Udvalget, hvorledes vor Stilling nu var, og hvorledes vi nu burde træde op. Vi kunde have valgt den Vej at optræde blot negerende, gaende ud fra, at med det Flertal, som Bælgerne havde sendt herind, var der ikke nogen som helst Udsigt til at komme til noget godt Resultat, saa at man ligesaa godt først som sidst kunde lade dette træde tydeligt frem, eller ogsaa kunde vi anstille følgende Betragtning — og det var det, vi gjorde: Det Flertal, der er kommet tilstede, ere vi selvfølgelig ikke tilfredse med; vi betragte det selvfølgelig i mere end een Henseende som uheldigt, at Valgene ere faldne saaledes ud; men Alt vel overveiet er det vel det ene Rigtige — for at bruge et kort, men just ikke adækvat Udtryk — at acceptere, hvad der er sket, og søge at bringe det bedst Mulige ud deraf. Efter denne vor Opfattelse maatte vi komme til at opstille et Møglingsforslag for, om jeg saa maa sige, at bringe de to modstaaende Parter, nemlig den høje Regjering og det ærede Flertal, ud af den refererede Stilling, de indtog. Vort Forslag maatte gaa ud fra den Grundanskuelse: Flertallets Forslag fra ifjor er ikke gennemførligt, om ikke af anden Grund, saa fordi der udenfor Flertallets egen Kreds neppe hersker mere end denne ene Mening om det: ligesaa godt Ingenting som dette. Regjeringens Forslag er heller ikke gennemførligt; thi det vilde selvfølgelig efter Valg som de sidste være for meget forlangt af et saa stort Flertal, at det skulde vende om og gjøre omtrent det Modsatte af, hvad det har erklæret at ville gjøre. Da Forholdene vare saa, stillede vi Forslag, der

gik ud paa ligeoverfor Regjeringen at bevare det, som efter vor Overbevisning er det Væsentligste i Regjeringens Forslag, nemlig at beskytte Kjøbenhavn mod Søiden ved faste Forter. Maa jeg blot gjøre den Sidebemærkning til den ærede Ordfører, at vi ogsaa ville beskytte Kjøbenhavn ved faste Forter, ved nemlig at gjøre dem, der allerede ere der, tidsfarende og ved at bygge et nyt til. Hvad Realiteten angaar, ville vi altsaa gaa ind paa Hovedpunktet i Regjeringens Forslag: Beskyttelse af Kjøbenhavn mod Søiden ved faste Forter, og ligeledes slutte vi os til Regjeringen i det andet i Oppløsningsdekretet nævnte Punkt, idet vi lige saa fuldt som Regjeringen maa fastholde, at det vilde være uberettiget at gjøre Paa-begyndelsen af nødvendige Foranstaltninger til Forsvarets Fremme betinget af, at der først skal være vedtaget en Formue- og Indkomstskat. Jeg skal selvfølgelig ikke her indlade mig paa en nærmere Diskussion med den ærede Ordfører om Fortolkningen af Oppløsningsdekretet. Jeg er ikke istand til at læse det anderledes, end Mindretallet i det Hele har læst det. Overfor Flertallet gik vort Forslag ud paa, for det Første at søge at faae Noget frem, der kunde siges, saaledes som vi have udtrykt det, „for sig at danne et afluttet Hele“, hvad naturligvis intet som helst Forslag absolut kunde siges at være. Det er en Fordring, der ikke kan stilles fra nogen Side, men derimod kan der nok opstilles Forslag, ved hvis Gjennemførelse der fremkommer Noget, der kan siges for sig at danne et afluttet Hele. Et saadant Forslag tror jeg vort maa siges at være. Det er et Forslag, som, dersom det kom til Udførelse, vilde give et nogenlunde godt Forsvar i første Linie; hvad Forsvaret i anden Linie angaar — det vil sige: en Reduit her paa Sjælland, altsaa Kjøbenhavns Befæstning mod Land-siden, — da have vi Intet optaget deraf. Det er Noget, der maa være Fremtiden forbeholdt, hvorvidt der med Hensyn til dette Punkt maatte fremkomme en anden Stemning her end den, der raader nu. Alt vi ikke personligt have opgivet Tanken om en saadan Befæstning, følger af sig selv. Dernæst ere vi ligeoverfor Flertallet i Realiteten gaaede ind paa, at der bør anvendes en vis Sum til et Støttepunkt i Sylland. Det er imidlertid ikke en Indrømmelse, der er gjort nu; thi en Udtalelse deraf vil findes i vore tidligere Betænkninger. Endelig have vi anbefalet — for saa vidt i Overensstemmelse med Flertallet — flydende Minestationer og i det Hele taget et Mineforsvar ud for Kjøbenhavn mod Søiden.